

Indenrigsministeren: Jeg reiser mig kun for at gjøre opmærksom paa, at hvad den ærede Rigsdagsmand har anført er, paa et Par ganske leilighedsviis fremkomne Strøbemærkninger nær, denne Sag aldeles uvedkommende. Den første halve Deel deraf kunde maastee finde sin Plads i den Forhandling, der forestaaer om det næste Lovforslag; men den sidste Halvdeel er saavel Spørgsmaalet her som det Spørgsmaal, der vil ligge for i den næste Sag, aldeles uvedkommende. Da der kun er en meget ringe Tid mellem næste Sag og denne, haaber jeg, at Thingets ærede Formand vil tillade mig, siden han har tilladt den foregaaende Taler det, at antecipere en Deel af Diskussionen derom, idet jeg finder det rigtigt ligeledes nu at sige, hvad jeg har at ytre i den Anledning; thi ellers vilde det kun føre til Gjentagelser. Det er altsaa Overensstemmelsen mellem Statsmagterne, hvorpaa der skal være begaaet et Brud og ovenikjøbet et Brud af Den, som man gjør den Vre af fremstille som den egentlige Opmand eller Mægler ved denne Overenskomst. Jeg skal først berigtige den faktiske Unøjagtighed, hvori den ærede Rigsdagsmand gjorde sig skyldig, naar han meente, at Veile — dette Navn, som synes at have faaet saa stor Betydning for ham, siden han troer at kunne bruge det imod mig — var kommet ind i Landstinget; dette er aldeles feilagtigt. Der var i Folkethinget to Systemer, som stode mod hinanden. Det ene var det, der vilde gaae vestlig over Randbøl Hede, medens det andet vilde føre Banen over Veile til Fredericia. Disse to Meninger kæmpede mod hinanden, og ved den endelige Afstemning opnaaede den første en Majoritet af 47 Stemmer, medens den sidste kom i Minoriteten med 44 Stemmer. Nu kan det ikke falde mig ind at tvivle om, hvad jeg har vidst i mange Tider, at det er Majoriteten, hvad enten den er stor eller lille, som gjør Udslaget, og det er altsaa ganske vist, at i det Forslag, der indkom i Landstinget som Folkethingets Beslutning, hverken fandtes Veile eller Fredericia; men det er dog ikke Landstinget, som har sat enten Veile eller Fredericia ind, tværtimod har det kun villet mægle mellem de to Meninger, som stode ligeoverfor hinanden i

Folkethinget, og som paa 3 til 4 Stemmer nær havde lige stor Stemning for sig. — Det er imidlertid Noget, som den ærede Rigsdagsmand jævnlig overseer, at de, der ikke ere af hans Mening her i Salen, ogsaa ere Medlemmer af Thinget og have ligesaa stor Rettigelse til at hævde deres Mening; det er som sagt Noget, den ærede Rigsdagsmand jævnlig glemmer, naar han taler om den Mening, han har som den, der skal være Folkethingets. — Landstinget mæglede altsaa mellem de to Systemer, som her havde kæmpet mod hinanden i lang Tid, og som havde opnaaet paa Noget nær et lige Antal Stemmer, og da jeg ikke turde ansee det Haab for ubestemt, at Mindretallets Forslag, naar det fik hele Landstinget og Regjeringen med sig, vilde faae Overvægten, tilraadede jeg Landstinget at bestemme sig for dette System, og det vedtog det, hvis jeg ikke huffer feil, med Eenstemmighed. Det var altsaa Landstinget, Regjeringen og det store Mindretal her, der stemte for det System, som endelig blev det seirende. Jeg maa altsaa bede erindret, naar dette Spørgsmaal kommer frem igjen ved næste Sags Behandling, at det herved er Landstinget eller mig, der har indført Veile i Jernbaneloven, men at Landstinget kun har mæglet mellem de to nævnte Systemer, som her stode ligeoverfor hinanden. Forøvrigt er dette jo et Spørgsmaal, der ikke vedkommer den foreliggende Sag. Jeg troede ikke, at den ærede Rigsdagsmand igjen vilde have behandlet Spørgsmaalet, om det skulde være Middelfart eller Strib. Jeg har sagt det saa ofte, at jeg næsten blues ved at gjentage, hvad man dog nu tvinger mig til: har Spørgsmaalet om Middelfart eller Strib dengang været Gjensanden for en eneste Dmtale, paa det nær, som en æret Rigsdagsmand (H. M. Petersen) igaar melbte sig med, at han havde ladet falde et Ord om? Der har ikke været den allerfjerneste Tvist om dette Punkt, der har ikke staaet to Parter ligeoverfor hinanden, mellem hvilke der kunde være Tale om at optræde som Opmand eller Mægler for det ene eller det andet Punkt, der har ikke været reist og kunde ikke reises Spørgsmaal derom, fordi der fornuftigviis ikke kunde være Tale om Strib, saalænge det ikke var afgjort, at Banen skulde gaae til